ΕΤΟΣ Α. ΑΘΗΝΑΙ — ΣΑΒΒΑΤΟΝ — 22 ΜΑΙΟΥ 1876 ΑΡΙΘ. 181

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

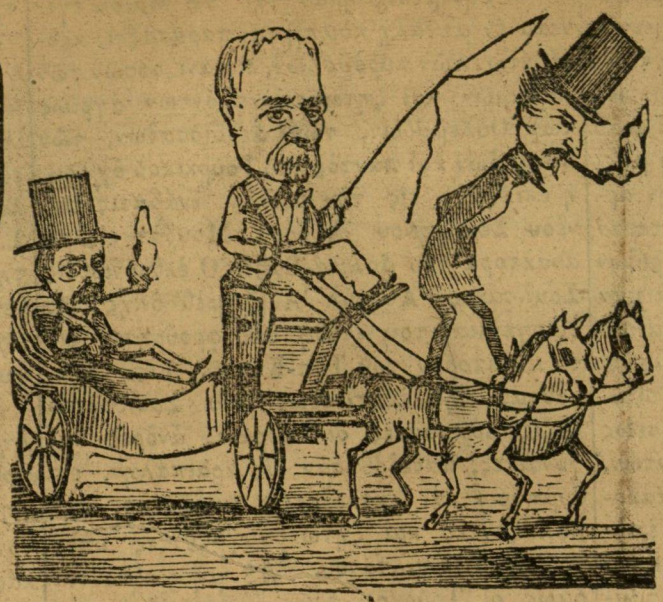

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ
ἐτησία δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
Διὰ τὰ δημόσια καταςήματα » 20.
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
ἐτησία δραχ. 14, ἑξαμηνία δραχ. 8.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
ἐτησία φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Δι' ἕκαςον στίχον διατριβῶν λεπ. 50.
Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἓν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΝ.

Τὸ κάτωθι ἐπίσημον κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα διαβιβασθὲν πρὸς τὴν «Στοὰν», ἥτις, ἀπὸ πολλοῦ, ὡς τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης θὰ παρετήρησεν, ἐγένετο μύστης καὶ αὐτῶν τῶν μυχαιοτάτων ἀποκρύφων τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, ἐπιδοθὲν ἡμῖν ἐμπιστευτικῶς δημοσιεύομεν πρὸς διαφώτισιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐφιστῶντες ἐπ' αὐτοῦ πολὺ τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ

κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα.

Ἐν Κ|πόλει τὴν 18 Μαΐου 1876.

Πρὸς

τὴν πρὸ μηνὸς παραφρονοῦσαν Σύνταξιν τῆς «Στρᾶς.»

Μεγάτιμοι καὶ εὐφυέστατοι καὶ φιλοπάτριδες ἄνδρες.

Οἱ Οὐλαμάδες, οἱ Σοφτάδες, οἱ πασσάδες, οἱ ἀγάδες, οἱ καδῆδες, οἱ μουλάδες, οἱ χοτζάδες, δερβισσάδες, ἐφεντάδες, βεζυράδες, οἱ μουφτάδες, οἱ μουδηρίδες, μπηνμπασίδες, μπασιμπουζουκάδες, κουτζαμπασίδες, καὶ αὐτοὶ οἱ χαμαλμπασίδες, καϊκτσίδες, ζουρνατζίδες καὶ οἱ τσιμπουκλανίδες, ἐν ἑνὶ σώματι, ἀθρόοι, μανιώδεις καὶ μεθυσμένοι ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑπερβαίνοντος καὶ τὸν ἰδικόν σας, συνέρρευσαν μετὰ βοῆς μεγάλης καὶ θορύβου καὶ ἀλλαλαγμῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σουλτὰν Ἀπτουλαὰχ-ἀζίζ-Χὰν, υἱοῦ δευτέρου τοῦ Σουλτὰν Μουρὰτ-ἀζίζ-Χὰν καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Σουλτὰν-Μεζίτ-ἀζίζ-Χὰν, τριακοστοῦ δευτέρου Σουλτάνου διαδόχου τοῦ μεγάλου προφήτου Μωάμεθ (οὗ ἡ εὐλογία εἴη ἐπὶ τῆς ἀπίστου κεφαλῆς σας), καὶ εἰκοστοῦ ἕκτου ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Σταμπούλ, καὶ ἐκεῖ ἀπήτησαν μετὰ ἀγρίων φωνῶν, ὠρυόμενοι ὡς θηρία πεινηλέα, τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ. Ἀμέσως ὁ μέγας Βεζύρης (δόξα αὐτῷ πᾶσα καὶ τιμὴ ἀίδιος) μετὰ τῶν συνυπουργῶν του πασσάδων (δόξα καὶ τιμὴ καὶ τούτοις) μεταβάντες αὐθωρεὶ παρὰ τῷ Σουλτάνῳ ἀπήτησαν ν' ἀκολουθήσῃ αὐτοὺς εἰς τὰ παλάτια τοῦ Ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ὅπου τὰ γενναῖα ἀσκέρια τοῦ κραταιοτάτου Ὀσμὰν ἐν ὅπλοις περιέμενον αὐτὸν, καὶ ἐκεῖ τοῦ ἐπέδωκαν τὸν σοφτὰ-τακρὶρ, δι' οὗ τῇ θείᾳ ἐμπνεύσει καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ Μουαμὲθ ἐκήρυττον αὐτὸν οἱ πιστοὶ ἔκπτωτον τοῦ ἐνδόξου καὶ κραταιοτάτου Ὀσμανικοῦ θρόνου τοῦ ὑπὲρ τὸν ἥλιον λάμποντος καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν φωτίζοντος. Ὁ Σουλτάνος, ἀμέτως, ὠχρὸς ὡς ἄπιστος γκιαοὺρ, ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἔκλινε τὰ γόνατα, ἠσπάσθη τὸν σοφτὰ, καὶ τρέμων ὡς λαγωὸς ἐψέλισεν ὅτι παραιτεῖται τοῦ θρόνου του ὑπὲρ τοῦ μεγαλοφυεστάτου, καὶ ἐναρετοτάτου καὶ σοφοτάτου, καὶ γενναιοτάτου καὶ ἐνδοξοτάτου καὶ πατριωτικοτάτου καὶ πιστοτάτου καὶ φρονιμοτάτου, καὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον βασιλέα τῆς γῆς ἰσχυροτάτου Μουρὰτ-Ἐφέντη μας (σκέπει ἡ μεγαλοψυχία αὐτοῦ τὰ ἔθνη πάντα). Ἀμέσως παραλαβόντες τὸ ἀνθρωπόμορφον κτῆνος, (ὡς τὸν λέγει καὶ ὁ «Νεολόγος» σας), τὸν τέως Σουλτάνον, ἔφερον ἐν φρουρᾷ εἰς ἀπόκεντρόν τι πεπαλαιωμένον παλάτιον καὶ ἐκεῖ ἐνεκλεισαν αὐτὸν, ὅστις τὸ κράτος διέφθειρε, τὸν

ΚΗΠΟΣ

Η ΠΑΡΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ.

Ἀλλάχ! Ἀλλάχ! ἐχάθηκα.. τί συμφορὰ μεγάλη
Καὶ τί φουρτοῦνα φοβερὴ μοῦ ἦλθε στὸ κεφάλι!
Ἄχ! ποῦ τὸ ἤλπιζα ποτὲ πῶς εἰς αὐτὸ τὸν χρόνο
Θὰ μὲ γκρεμίσουν μπρούμυτα ἀπ' τὸν χρυσό μου θρόνο
Οἱ ἔμπιστοί μου Ὑπουργοὶ, οἱ φίλοι μου Πασσάδες,
Οἱ Χόντζιδες, Δερβίσσιδες, καὶ ὅλ' οἱ Οὐλεμάδες;

Προφήτη, σὺ ποῦ κάθεσαι στὸν οὐρανὸ ἀπάνω,
Γιατί ἐκαταράσθηκες τὸν ἄμορο Σουλτάνο,
Καὶ τὸν καταμασκάρεψες εἰς τὰ γηράματά του,
Κι' εἰς τὴν Εὐρώπη ἔκαμες ῥιζίλι τὄνομά του,
Καὶ τοῦ 'φερες στὴν κεφαλὴ τόση μεγάλη μπόρα,
Καὶ ὅλοι τὸν πομπεύουνε κὰ τὸν ὑβρίζουν τώρα;

Προφήτη μου, τί σ' ἔφταιξα; ποιὸ εἶν' τὸ φταίξιμό μου,
Ποῦ ἔβαλες στὸν θρόνο μου τὸν σκύλο ἀνεψιό μου;
Εἰπέ μου τί ἁμάρτημα, Προφήτη, ἔχω κάνει;..
Μήπως καὶ δὲν ἐδιάβαζα τὸ θεῖο σου Κοράνι,
Ἢ μήπως καὶ δὲν ἔκανα μὲ ὅλην τὴν ψυχή μου,
Ὅπως τοὺς ἄλλους σου πιστοὺς, κι' ἐγὼ τὴν προσευχή μου;

Καὶ τὸ Κοράνι διάβαζα καὶ μ' ὅλη μου τὴ ζέσι
Σ' ἐλάτρευα, καὶ ἔβγαζα τ' ὁλόχρυσό μου φέσι,
Κι' ἐκύτταζα μ' εὐλάβεια ἀπάνω στὰ οὐράνια,
Καὶ κάθε βράδυ ἔκανα ἐμπρός σου μιὰ μετάνοια,
Καὶ σὲ ἐπαρακάλαγα ὡσὰν πιστὸς Ἰμάμης
Νὰ ἔλθῃς στὴν περίστασι αὐτὴ νὰ μὲ συνδράμῃς.

Ἀλλὰ στὰ κούφια πήγανε ἡ τόσαις μου δεήσεις,
Καὶ σὺ ἀντὶ νὰ λυπηθῇς καὶ νὰ μὲ βοηθήσῃς
Νὰ φέρω δόξα καὶ τιμὴ πολλὴ εἰς τὴν Τουρκία,
Μ' ἐρρήμαξες καὶ μ' ἄρπαξες χωρὶς καμμιὰ αἰτία
Ἀπάν' ἀπ' τὸ κεφάλι μου τὸ στέμμα μου, Προφήτη,
Καὶ ἔσβυσες τῆς δόξας μου τὸν φωτεινὸ κομήτη.

δημόσιον θησαυρὸν κατηνάλωσεν εἰς ἀσωτείας χαμερπεστάτας, καὶ τὸ κραταιὸν κράτος τῶν Ὀσμανλίδων μικροῦ δεῖν εἰς πανωλεθρίαν νὰ φέρῃ. Μετὰ ταῦτα ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ παρατάξει κατανυκτικῇ, ἐν μέσῳ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ, κροτούντων τῶν βαρυβρόμων πυροβόλων, ἐνεθρόνισαν τὸν νέον Σουλτάνον Μουράτ-Ἐφέντη μας, ὅστις καὶ τὴν ἑλληνικὴν εἰξεύρει τὴν ἀρχαίαν, τὴν Βυζαντινὴν, καὶ τὴν νεωτέραν καὶ ὁμολογεῖται φίλος τῶν γκιαούριδων πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν. Ἀμέσως μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ τέως Σουλτάνου τοῦ βαναύσου καὶ ἀχρείου (ὅπως τὸν ἀποκαλεῖτε σεῖς αὐτοῦ μὲ τὰς ἐφημερίδας σας) οἱ ὑπουργοὶ ἐπελήφθησαν τῆς διευθετήσεως τῶν σπουδαίων τοῦ κράτους συμφερόντων. Διέλυσαν, δηλαδὴ ἀμέσως τὸ ἐκ τριακοσίων γυναικῶν ὡραιοτάτων χαρέμιον, ἐπώλησαν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου τὰς δύω χιλιάδας τῶν ψιττακῶν, τοὺς χιλίους ἀλέκτορας, τὰς δὲ ἀναριθμήτους χιλιάδας τῶν λιρῶν τοῦ τέως Σουλτάνου ἔλαβον οἱ ὑπουργοὶ πρὸς ὄφελος τῆς πατρίδος ἵνα ἀξιοπρεπῶς διατηρῶνται.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ νέου Σουλτάνου εἶναι πολεμική. Θὰ δώσῃ σύνταγμα [illegible] μας εὐπειθεῖς ὡς ἀρνία λαοὺς αὐ[illegible]α εἰς τοὺς σλάβῃ βεζυράδες Χριστια[illegible]τοῦ, θὰ προτίσῃ τάγματα ἐξ Ἑλλή[illegible]ους, θὰ σχηματλῆν καὶ γερουσίαν ἀ[illegible]νων, θὰ ἱδρύσῃ βουκουσαν μόνον εἰς [illegible]νεξάρτητον καὶ ὑπεί- μέγιστα χρέη [illegible] αὐτὸν, θὰ πληρώσῃ τὰ ραχωρήσῃ [illegible]διὰ νέων φορολογιῶν, θὰ παπεριστελ[illegible]λευθερίας εἰς τοὺς λαούς του [illegible]ομένας μόνον ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τέλος βαπτιζόμενος θὰ ἀνιδρύσῃ νέον Βυζαντινὸν κράτος ἐννούμενον μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Χαίρετε λοιπὸν Ἕλληνες καὶ μεγάλη ἡμέρα διὰ τοῦ νέου Σουλτάνου εὐαγγελίζεται τῷ Ἑλληνισμῷ.

Σελὴμ-μουχαμὲτ-μποῦφος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὰ νεώτερα τηλεγραφήματα ὁ βασιλεὺς ἀνέρρωσεν ἐντελῶς καὶ ἠγέρθη ἐκ τῆς κλίνης.

— Τὴν μεσημβρίαν τῆς 18 Μαΐου ἐγένετο ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ παρατάξει, κροτούντων τῶν πυροβόλων, παιανιζουσῶν τῶν μουσικῶν καὶ ζητωκραυγαζόντων ἀγρίως τῶν Ὀυλεμάδων, τῶν Δερβισσάδων, τῶν Ἰμάμιδων καὶ παντὸς τοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου, ἡ ἐπίσημος εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασις τοῦ νέου Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Μουράτ εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Δολμά-Βαξέ. Ὁ ἐκθρονισθεὶς Σουλτάνος Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας του ἐτέθη ὑπὸ φρούρησιν εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Τὸπ-Κανοῦ. Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἐκπτώσεως τοῦ Σουλτάνου Ἀζὶζ σύμπαντες οἱ Τοῦρκοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, παρεδόθησαν εἰς κραιπάλην, εἰς συμπόσια καὶ διασκεδάσεις, πηδῶντες, ἀλλαλάζοντες καὶ ζητωκραυγάζο[illegible] τοῦ νέου Σουλτάνου. Ἀ[illegible]ντες ὑπὲρ ὅμως οἱ Τοῦρκο[illegible]ας μὴ χαίρωνται τοῖς προετοι[illegible], διότι ποῖος εἰξεύρει τί — Κ[illegible]μάζει ὁ μέγας Προφήτης.

Ἀ[illegible]κατὰ τηλεγραφημα ἐκ Λονδίνου, ἡ [illegible]γγλία ἀπέκρουσε τὸ ὑπόμνημα τοῦ Γορτζακὼφ καὶ μετὰ τὰς προταθείσας τροποποιήσεις. Τοῦτο κατετάραξε τὰς τρεῖς συμμάχους δυνάμεις, καθὰ δὲ λέγεται, ὁ κόμης Ἀνδράσσυ ἐπρότεινε νὰ τροποποιηθῇ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Γορτζακὼφ, ἐξαιρουμένης τῆς δηλώσεως ἐκείνης, εἰς ἣν ἀνθίσταται ἡ Ἀγγλία. Ἂς ἴδωμεν τί θὰ γίνῃ.

— Καθὰ γράφει ἡ «Κλειὼ», ὁ Βίσμαρκ κατὰ τὴν ἐν Βερολίνῳ συνδιάσκεψιν ὄχι μόνον δὲν εἶπε τι περὶ Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ὑπεστήριξε νὰ καταληφθῇ ἡ Ἐρζεγοβίνη ὑπὸ ῥωμουνικοῦ στρατοῦ. Ἂς παύσωσι λοιπὸν νὰ φλυαρῶσιν οἱ ὀνειρευόμενοι ὅτι ὁ Βίσμαρκ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος.

— Ἐμάθομεν παρὰ πολλῶν ἀξιοπίστων πολιτῶν, ὅτι πολλαὶ ἀσχημίαι λαμβάνουσι χώραν ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Κωνστ. Α. Χαροκόπου. Εἰ καὶ διστάζομεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν, μολοντοῦτο ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κκ. Εἰσαγγελέων τῶν Ἐφετῶν καὶ τῶν Πλημμελειοδικῶν, καὶ τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ ἐπισκεθῶσι τὸ ἐν λόγῳ Συμβολαιογραφεῖον διὰ νὰ βεβαιωθῶσι περὶ τῶν διαδιδομένων ἀσχημιῶν. Θὰ ἐπανέλθωμεν.

— Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς πολλὰ ἀπό τινος συμβαίνουσιν ἀτακτήματα ἐκ μέρους ἱερέως τινός καλουμένου Ἀθανασίου Παππαϊωαννσταντίνου, ὅστις εἶναι καὶ διδάσκαλος ἰδιωτικοῦ ἐν Νεαπόλει σχολείου. Ἀναφέροντες ταῦτα εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην, παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν Παναγιότητά του νὰ ἀποπέμψῃ ἐκεῖθεν τὸ ζιζάνιον τοῦτο, ὅπερ ἐνσπείρει τὴν διχόνοιαν καὶ τὴν διαβολὴν καὶ φέρει σύγχυσιν καὶ ἀταξίαν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ.

— Ὁ ἀξιότιμος τοκογλύφος κ. Διάγγελης, ὅστις, κατηγορούμενος ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, κατεδικάσθη εἰς τεσσάρων μόνον μηνῶν φυλάκισιν. διατί δὲν μεταφέρεται εἰς τὸν Μενδρεσὲ, ἀλλὰ μένει εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Τριγγέτα, καὶ, ὡς λέγουσιν αἱ καλαὶ γλῶσσαι, κοιμᾶται τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν οἶκον του; Εἶναι ἐν γνώσει τούτων ἡ ἁρμοδία ἀρχή; Ἂς ἴδωμεν.

— Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἐξερχομένων εἰς τὰς ὁδοὺς ἐπιτρόπων τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν, οἵτινες δίκην ἐπαίτου ζητοῦσιν ἐλεημοσύνην παρὰ τοῦ τυχόντος διὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Δεῖνα καὶ Τάδε Ἁγίου, καὶ φορολογοῦσιν οὕτω τοὺς πολίτας. Τὰ δὲ εἰσπραττόμενα εἰς τί χρησιμεύουν; Τοῦτο τὸ γνωρίζουσι μόνον οἱ ἐπίτροποι καὶ οἱ ἱερεῖς.

— Ὁ ἀξιότιμος Εἰρηνοδίκης Ἀγουλινίτσης ἐρωτᾶται παρ' ἡμῶν διατί ἠρνήθη νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ παρὰ τοῦ κλητῆρος Σκούρου δύω ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεως ὑποθέσεων ἰδικῶν μας; Διωρίσθη ὑπάλληλος τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ὑπάλληλος τῶν φίλων καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν συμφερόντων; Ἐκ τῶν ἰδικῶν μας ὑποθέσεων δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι καὶ τὰς ἄλλας ὑποθέσεις θὰ τὰς κάμνῃ ῥόϊδο.

— Ὁ δὲ κ. Εἰρηνοδίκης Αἰγιαλείας δὲν μᾶς λέγει διατί τὸ πρὸ δύω μηνῶν ἀποσταλὲν πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς Εἰσαγγελίας Ἀθηνῶν ἀντίγραφον ἀποφάσεως κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου Συμβολαιογράφου κ. Γεωργ. Μανούσου, δὲν ἐκοινοποίησεν εἰσέτι; Περιμένομεν ὀλίγας ἡμέρας ἀκόμη, καὶ κατόπιν θὰ καταγγείλωμεν αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

— Κατὰ λάθος ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ὅτι ὁ κ. Στάμος Λελούδας ἤνοιξε τὸ ἐμπορικόν του κατάστημα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν. Ὁ κ. Λελούδας ἐνέδωκε πληρέστατα εἰς τὴν ἀγαθὴν ἀπόφασιν τῶν συναδέλφων του.

— Δὲν ἐννοοῦμεν διατί ὁ κ. Δήμαρχος Καλαμῶν βραδύνει τὴν κατασκευὴν τῆς ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι Λείκων κατασκευῆς ἁμαξωτῆς ὁδοῦ, ἀφοῦ καὶ τὸ δημοτ. συμβούλιον ὁμοφώνως ἐψήφισεν αὐτὴν, καὶ περίσσευμα ὁ δῆμος ἔχει, ὡς ἐκ τῆς καλῆς διαχειρίσεως, καὶ ἀνάγκη μεγίστη πρὸς συγκοινωνίαν ὑφίσταται. Παρακαλοῦμεν καὶ προτρέπομεν τὸν κ. Μπενάκην νὰ ἐπισπεύδῃ τὴν ἀποπεράτωσιν παντὸς κοινοφελοῦς ἔργου, ὅπως δι' αὐτῶν καὶ τὸν τόπον ἐξωραίσῃ καὶ ὠφελήσῃ καὶ τὸ ὄνομά του καταστήσῃ ἀγαπητὸν τοῖς πᾶσι.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀριστοφάνους!

Δὲν γνωρίζω ἂν αὐτόθι περιέπεσεν εἰς χεῖρας Ὑμῶν ἓν παράρτημα τοῦ ἐν Καλάμαις πρὸ δεκαετίας τὸν πολιτευόμενον μετερχομένου κ. κ. Δ. Τζάνε δικηγόρου καὶ πρὸς τοὺς συκοφάντας του ἀπευθυνόμενον.

Ἐν αὐτῷ ὁ νέος τῆς Ἑλλάδος Βοσσουέτος ἀποκαλεῖ ἀξίους οἰκτιρμοῦ τοὺς ἐν Καλάμαις πολιτικοὺς ἀντιπάλους του καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν βαθεῖαν λύπην του, διότι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ εὑρίσκονται ἄνθρωποι οἵτινες δίδουσιν ἀκρόασιν εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ (sic) πλεκομένας διαβολὰς καὶ σκευωρίας.

Οὐδέποτε λέγω θέλει συμπράξει μετ' ἐκείνων οἵτινες προφανῶς ἔβλαψαν τὸν τόπον μας θεωρήσαντες τὰ κοινὰ αὐτοῦ συμφέροντα ὡς ἰδία καὶ ὑπαγαγόντες τὴν τῆς ἐπαρχίας μας ἀντιπροσωπείαν ὑπὸ τὴν αὐτῶν ἰδιοτέλειαν. Τίνας ἐννοεῖ ἐνταῦθα, αὐτὸς μόνον γνωρίζει. Ἡμεῖς βεβαίως ὑποθέτομεν ὅτι, διὰ τῆς ῥητορικῆς του δεινότητος καὶ τῆς μεγάλης τῆς γλώσσης του εὐστροφίας τῆς ἀναδειξάσης αὐτὸν ἀν ὄχι ὑπέρτερον ἴσον τοὐλάχιστον τῷ Μιοαμπῷ, ἐννοεῖ ὅλους τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ πολιτικοὺς κομματάρχας. Τοῦτο δὲ γίνεται δῆλον ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐν Καλάμαις συνδημότας του συμπεριφορᾶς του, ἔνθα καὶ ἐξάσκεῖ τὴν μεγαλητέραν αὐτοῦ ἐπιρροήν. Διότι τοῖς μὲν τῶν ἐκ Λακωνίας καταγομένων δημοτῶν μετὰ κοινωνικῆς ὄντως ἀναιδείας βεβαιοῖ ὅτι ἐκεῖθεν καὶ οὗτος ἕλκει τὴν καταγωγήν, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐκ Καλαμῶν ὁρμουμένους ὅτι ἀπὸ τῆς δε τῆς γῆς ὥσπερ μήκης ἀνεφύη ἀποτελούσης τῆς οἰκίας του μίαν ἐξ ἐκείνων αἵτινες μετὰ πεντεκαίδεκα ἄλλων συνιστῶσι τὸν παροιμιώδη ἀριθμὸν τῶν δέκα ἓξ (δεκάξη σπίτια).

Ἡ Μικρὰ δεκαετὴς πολιτική του ἱστορία εἶναι ἱκανὴ, μᾶς διαβεβαιοῖ, νὰ μᾶς πείσῃ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν του.» Ἐνταῦθα βεβαίως δικαιοῦται νὰ σεμνύνηται, καθόσον τὰ ἑκάστοτε πολιτικά του ὑπομνήματα, αἱ ὑψηλαὶ θιέρσειαι θεωρίαι του καὶ τὰ ἀπὸ βήματος καὶ ἀμβωνος βοσσουέτεια κηρύγματά του μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ καυχώμεθα ἐπὶ τῇ ἐμφανείᾳ τοιούτου σπουδαίου πολιτικοῦ ἥρωος.

Τελευτῶντες Σᾶς θερμοπαρακαλοῦμεν, κ. Συντάκτα, ὅπως διακοινώσητε εἰς τὸν νέον μας πατριώτην ὅτι μετανοοῦμεν διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ σκευωρίας μας καὶ πρὸς τοῦτον προσφεύγομεν νὰ μᾶς ἐλεήσῃ, καθόσον ὁ Ὕψιστος εἶναι μακρόθυμος. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἐναπομένει Ἡμῖν εἰσέτι εἶναι τὸ νὰ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς καθὼς καὶ πάντας τοὺς συνεπαρχιώτας μας ἵνα ἑνοῦντες μεθ' ἡμῶν τὰς παρακλήσεις σας δεηθῶμεν τῷ Κυρίῳ ὅπως παρόμοιον ἄνδρα μᾶς χαρίσῃ, διότι διὰ τῆς ἀναγεννήσεως καὶ μόνον τοιούτων ἀνδρῶν ἐλπίζει ἡ πατρίς μας τὴν ἀπὸ τοῦ τάφου ἀνάστασίν της.

Ἔρρωσθε.

Ἐν Καλάμαις τῇ 13 Μαΐου 1876.

Εἷς τῶν συκοφαντούντων τὸν κ. Δ. Τζάνε.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ ἐκθρονισθεὶς Σουλτάνος Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ ἀπέστειλε, καθὰ λέγεται, ἐκτενεστάτην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Βούλγαρην, διὰ ἧς τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν βοηθήσῃ ὅπως ἀνακτήσῃ τὸν θρόνον του, ὑποσχόμενος συνάμα εἰς αὐτὸν, ὅτι ἂν γίνῃ καὶ πάλιν Σουλτάνος, νὰ τὸν κάμῃ Βεζύρην του. Ὁ κ. Βούλγαρης τῷ ὑπεσχέθη προθύμως τὴν συνδρομὴν του.

* *

Ἑταίρα τις λίαν γνωστὴ τοῖς πᾶσιν ἐξυβρίσθη. Ὁ ἀξιότιμος Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν ζητεῖ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας νὰ τῇ ἀποδώσῃ σῶαν τὴν τιμήν της. Πρέπει νὰ ἤνέ τις Μπένσης διὰ νὰ μὴ νοθεύωνται οἱ νόμοι.

* *

Ὁ ἀξιότιμος κ. Σάντος Καρύδης ἀποκαλεῖ δημοσίως τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος μας ὑπηρέτην του. Ὁ κ. Πηγαδίτης ὁμολογεῖ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ Καρύδου, λέγων καὶ οὗτος δημοσίως ὅτι ἦτο ὄντως ὑπηρέτης, ἀλλὰ τῆς κυρίας του.

* *

Οἱ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ φυλακισμένοι κρουσάροι τῶν Ἀρχιερέων κ. κ. Βαλασσόπουλος καὶ Νικολόπουλος ἀπέστειλαν προς τὸν νέον Σουλτάτον Μουράτ Ἐφένδην ἀναφοράν, δι' ἧς συγχαιρόμενοι αὐτῷ διὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν του, τὸν ἱκετεύουσι θερμῶς ὅπως κατωρθώσῃ νὰ τοῖς δοθῇ χάρις.

* *

Ὁ κ. Ἄγγελος Βλάχος διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἁπάντων του ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τοῦ Ἀμοιβαίου θαυμασμοῦ πρόεδρος τῆς Ἀμουσίας, Ἀγυρτείας καὶ Βωμολογίας.

* *

Ἐπειδὴ ἡ ἐν Τεργέστῃ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκην θεοσεβοῦς καὶ εὐπαιδεύτου ἱερέως, ἀποστέλλεται ὡς τοιοῦτος ὁ ἐν Ἁγίοις πατὴρ Παππαγεμενῆς.

* *

Χίλιοι Πασσάδες ἤλθανε προχθὲς εἰς τὸ Παλάτι,
Κι' ἐκεῖ ποῦ ἐκοιμώμουνα ἀπάνω στὸ κρεββάτι,
Ἁπλώσανε τὰ χέρια τους ἀμέσως νὰ μὲ πνίξουν,
Καὶ ἤθελαν τὸ αἷμα μου μὲ λύσσα νὰ ρουφίξουν,
Καὶ ὅλοι ἐζητούσανε τὸν μαῦρο θάνατό μου,
Καὶ ζήτω ζήτω 'φώναζαν στὸν σκύλο ἀνεψιό μου.

Τότε κι' ἐγὼ ἐξύπνησα ἀπ' τὴν πολλὴ ἀντάρα,
Κι' ὅταν τοὺς εἶδα γύρω μου, μὲ ἔπιασε τρομάρα,
Καὶ στὴ στιγμὴ ἐπήδησα ἀπάν' ἀπ' τὸ κρεββάτι,
Καὶ ἄφησα ὁλόγυμνος τ' ὡραῖο μου παλάτι,
Καὶ ἔτρεχα καὶ ἔτρεχα σὰν νὰ μοῦ βάλαν νέφτι,
Καὶ ἄκουγ' ἀπὸ 'πίσω μου «Φύγε Σουλτάνε κλέφτη.»

Ἀλλάχ! Ἀλλάχ! τί ἔπαθα; ἀχ! τώρα τί θὰ γίνω;
Ποῦ θὲ νὰ πάω νὰ κρυφτῶ, καὶ ποῦ, καὶ ποῦ θὰ μείνω;
Ἄχ! πάει πιὰ ἡ δόξα μου κι' ἡ καλοπέρασίς μου,
Ὁ θρόνος μου, τὸ στέμμα μου, ἡ τόση δύναμίς μου,
Καὶ ὁ γεμάτος πάντοτε μὲ λίρες Χαζανές μου,
Καὶ τὰ σερμπέτια τὰ γλυκὰ καὶ ἡ Χανούμισές μου.

Ἐλᾶτε τώρα ὤμορφα καὶ τρυφερὰ οὐρί μου
Νὰ μὲ παρηγορήσετε εἰς τὴν καταστροφή μου·
Ἔλ' Ἀϊξὰ καὶ Ἀϊντὲ καὶ Ἐμινὲ κι' ἡ ἄλλαις
Ποῦ εἶσθε στὸ χαρέμι μου, μικραῖς τε καὶ μεγάλαις,
Ἐλᾶτε νὰ μοῦ κάμε τε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα
Τὰ νάζια σας, καὶ δόστε μου χίλια φιλιὰ στὸ στόμα.

Ἐλᾶτε σεῖς τζουτζέδες μου, σταυλῖται μου, μαγεῖροι,
Ποῦ πάντα μ' ἐκερνούσατε μ' ὁλόχρυσο ποτῆρι,
Εὐνοῦχοι μου καὶ σκλάβοι μου ἐλᾶτε νὰ μὲ δῆτε,
Καὶ εἰς τὴν δυστυχία μου νὰ μὲ συλλυπηθῆτε.
Ἄχ! ἔχασα τὸν θρόνο μου τὴν δόξα μου, τὸ γλέντι,
Καὶ ὅλ' αὐτὰ δοθήκανε εἰς τὸν Μουράτ-Ἐφέντη.

Τὴν Πόλι μου καὶ τῶμορρο σεραῖ μου ἀφίνω,
Καὶ δέκα φάσκελα καλὰ εἰς τὸν Προφήτη δίνω,
Εἰς ὅλους τοὺς Ἰμάμιδες, εἰς ὅλους τοὺς Σοφτάδες,
Εἰς ὅλους μου τοὺς Ὑπουργοὺς κι' εἰς ὅλους τοὺς Πασσάδες.
Φεύγω καὶ ὅλα τὰ καλὰ τ' ἀφίνω πιὰ ὀπίσω,
Καὶ πάω εἰς τὴν Κόκκινη Μηλειὰ νὰ κατοικήσω.

ΣΚΗΝΑΙ ΝΕΑΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

Ὑπὸ

ΣΤΩΙΚΟΥ.

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν).

— Ἔτσι αἴ; Διέκοψεν ἡ Ἀσπασία, μετὰ δυσαρεσκείας ζηλοτύπου καὶ καταφανοῦς, πορφυρὰ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ καταστᾶσα, σᾶς ἀρέσκει λοιπὸν, κύριε, ἡ φίλη μου;

— Κυρία Ἀσπασία, ὑπετονθόρυσα, συναισθανθεὶς ἀμέσως τὸ πλημμέλημά μου, μὲ συγχωρεῖτε, ἂν ἐγνώριζον ὅτι ἤθελον σᾶς δυσαρεστήσει.... βεβαιωθῆτε ὅτι....

— Τὸν ἀέρα σας! Ἀντίο. Ἐλένη.

Τὴν ἔπαθα ὡς Χιώτης. Ἡ Ἀσπασία ταῦτ' εἰποῦσα ἀπῆλθεν ἀμέσως, μετὰ περιφρονήσεως στρέψασά μοι τὰ νῶτα. Ἔμεινα εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ. Ὡς στρουθὸς ἄπτερος καταρριφθεὶς τῆς φωλεᾶς του, ὑποπτερυγίζει ἔνθεν κακεῖθεν, ἀκριβῶς οὕτω καὶ ἐγὼ ἐπλάνησα τὰ βήματά μου ἐν ἀμηχανίᾳ ἐπὶ τοῦ στενοῦ πεζοδρομίου, χάσας, κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, τα νερά μου, ὡς ἰχθὺς ἐπὶ παραλίας ἐκβρασθεὶς ὑπὸ κύματος πελαγίου. Ἐὰν οἱ συνέταιροί μου δὲν ἦσαν καὶ οὗτοι ἐκπεπληγμένοι ἐκ τῶν ἀναξίων λόγου τούτων συμβάντων, εἰς ἅτινα ὅμως ὡς ἐκ τῆς νεανικῆς μας ἀπειρίας ἐδίδομεν μεγάλην σημασίαν, ἤθελον ἀναποφεύκτως αὐθωρεὶ στρέψει κατ' ἐμοῦ τὰ σαρκαστικὰ καὶ σκωπτικὰ αὐτῶν βέλη καὶ διασκεδάσωσιν ἀρκούντως διὰ τῆς ἀμηχανίας καὶ ἀβελτηρίας μου. Εὐτυχῶς τὸν ὑετὸν τοῦτον τῶν σκωμάτων ἐξέφυγον ἀνελπίστως καὶ ἀντ' αὐτῶν οἱ φίλοι μου μὲ ἐπέπληττον ὅτι δύω λαγοὺς ἐπειράθην νὰ θηρεύσω, ἐνῷ τὸν ἕνα τούτων σχεδὸν ἐν τῇ ἐρωτικῇ κηνυγετικῇ πείρᾳ μου εἶχον· δεχθεὶς ἀγογγύστως τὰς δικαίας αὐτῶν ἐπιτιμήσεις, παρεσκευάσθην ἵνα εἰς ἐσπερινήν τινα παρέλασίν μου ἐκ τοῦ οἴκου τῆς Ἀσπασίας ἐπανορθώσω τὰ καταστραφέντα θεμέλια τῶν ἐρωτικῶν μου ἐπιχειρήσεων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσῆλθον πρὸς τὸν φίλον μου Νικόλαον Π. νέον, μεθ' οὗ πολλὰς ἐρωτικὰς ἐκδρομὰς εἴχομεν ἐπιχειρήσει. Ὁ Νικόλαος ἦτο υἱὸς πλουσίας χήρας μητρὸς καὶ εἶχε πλὴν τῆς θερσιτικῆς αὐτοῦ καλλονῆς, ἥτις πάσης ἀντιζηλίας [illegible] εἶχεν ἐξησφαλισμένον, καὶ τὸ ὡραῖον [illegible]ρτέρημα τῆς βλακείας, ἥτις τὰ μάλα μὲ ἐπεβοήθει, ἵνα μεταχειρίζωμαι αὐτὸν ὡς ὄργανον μεσάζον εἰς τοὺς ἔρωτάς μου. Τοῦτον τὸν πολύτιμον ἐπίκουρον λαβὼν, περὶ τὴν ἑβδόμην τῆς ἑσπέρας ἦλθον πρὸ τοῦ οἴκου τῆς Ἀσπασίας, προμελετημένον διάλογον μετ' ἐκείνου παρασκευάσας.

Ἡ Ἀσπασία ἵστατο εἰς τὴν θύραν, φίλων τὴν διάβασιν ἀναμένουσα, ὅτε ἐγὼ παρέστην στὰς ὀλίγα βήματα πρὸ αὐτῆς εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πεζοδρομίου. Ἐκείνη δὲν ἀπεσύρθη μέν, μὲ ἐνητένισεν ὅμως ψυχρῶς καὶ μοὶ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πλαγίως ἀναμένουσα, ὡς πεπειραμένη ἐρωτότροπος, τὴν μετάνοιάν μου καὶ τὴν ἀπολογίαν μου, ἥτις ἐγένετο ἐν ὀλίγοις διὰ τοῦ ἑξῆς διαλόγου.

(ἀκολουθεῖ.)
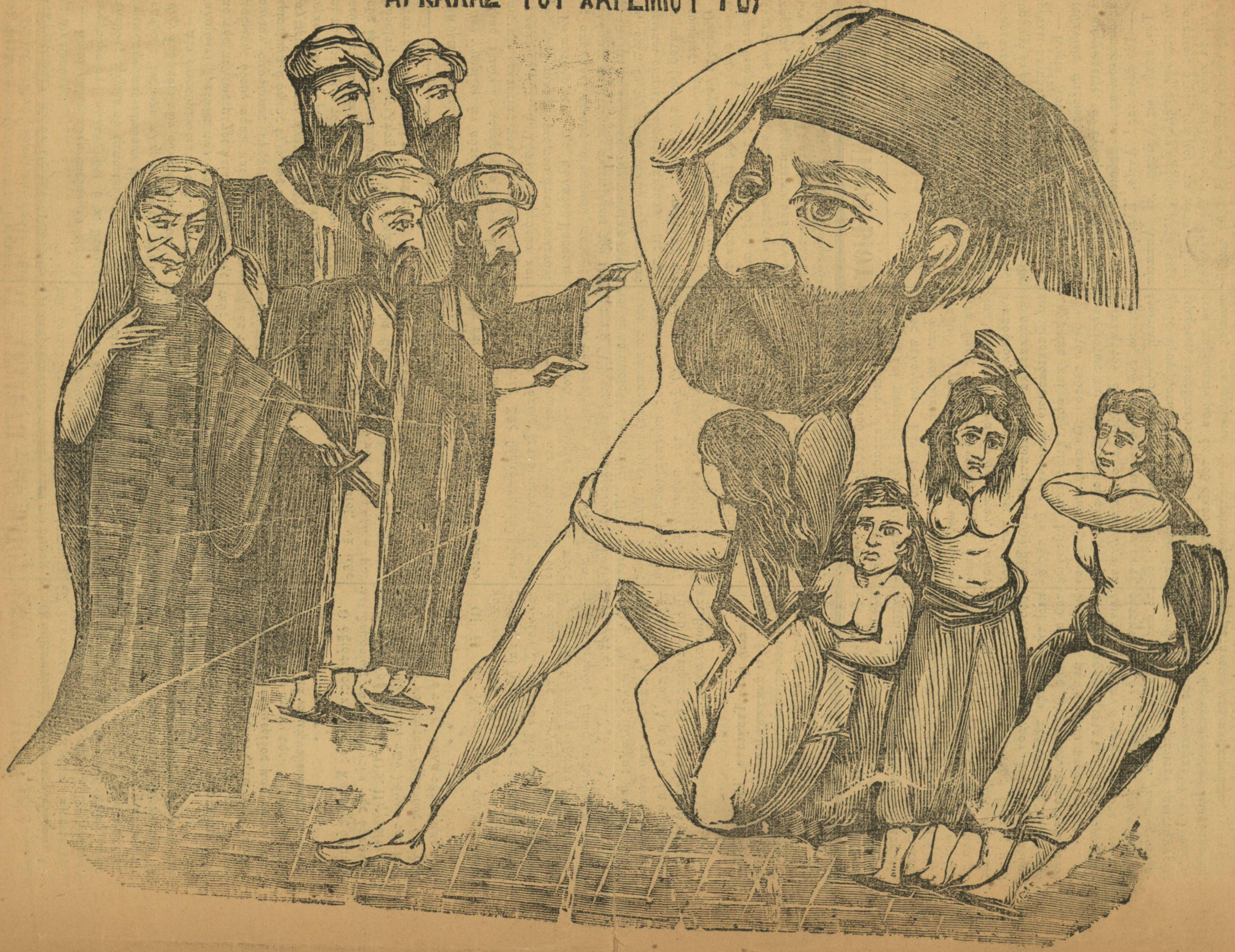
ΟΥΛΕΜΑΔΩΝ ΕΥΡΙΣΚΩΙ Α ΣΥΛΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ
ΑΓΚΑΛΑΣ ΤΟΥ ΧΑΡΕΜΙΟΥ ΤΟΥ